

FREGATTEN JYLLAND.

Sangspil i 3 Akter af Richard Schrøder.

Musiken af Arthur Sullivan.

(1888. Dagmartheatret.)

Allegretto.

I. *f* *Jakob Ærlig.* *p*

Herr Løjtnant! min Mø'r hun boer i Ny-bo'r, og der er min kæ-re-ste

Havn; i Daa-ben jeg sær-lig blev kaldt Ja-cob Ær-lig- jeg sva-rer nu helst til det

Navn. Vel dybt ej jeg stik-ker; men én Ting er sik-ker-saa sik-ker som Fla-get om-

bord: Hvad Ret er skal væ-re, det si-ger min kæ-re, min e-gen vel sig-ne-de

Mø'r. Og hvor kan jeg glemme, hun sid-der der hjemme og tæn-ker paa mig hvert Mi-

rit.

nut — hvad vil — de hun si — ge, hvis jeg kun — de svi — ge den Til — lid, hun har til sin

a tempo

Gut? Herr Løjt-nant! min Mo'r — hun bo'r i Ny — bo'r, og der er min kæ-re — ste

Havn; i Daa-ben jeg sær-lig blev kaldt Jacob Ær-lig-jeg sva-rer nu helst til det Navn.

Moderato.

Sir John.
p

II.

1. Først sæt-ter I Hat-ten lidt
2. Lidt Holdning må til og en

flot paa Snur, og Skraa-en I læg-ger i Hvil — saa løs-ner I Remmen og ta'r et Tagnej Prr! Først
flot Per-son! Det He-le maa væ-re i Stil — at dan-se en Hornpipeer li'saa god Motion som

la - ver i et Smil. 1. 2. Op med Ho - det og med Hu - mø - ret! Syng og skraal saa at
om I gik en Mil.

Folk kan hør 'et! Stamp i Gul - vet og tramp i Fø - rett Saadan er en æg - te en - gelsk Sømands - ril. Jat

Più vivace *cresc.*
Op med Ho - det og med Hu - mø - ret! Syng og skraal saa at Folk kan hør 'et! Stamp i Gul - vet og

tramp i Fø - rett Saadan er en æg - te en - gelsk Sømands - ril. *ff* (Dans)

Con moto.

III. *f*

Robert. 1. Se, des-se vis-se saa-dan la' sig splid - se og
Jansen. 2. Skam fi - le mig, om jeg det kan for kla - re - jeg
Robert. 3. Men sæt nu, hun bli'r vær-re end den Før - ste, det
Jansen. 4. Lad gaa! saa vil jeg mig da nok be - stem - me at

p

ta - en Sej - ler med paa Slæ - be toug - det gør ge - men - lig in - te Folk til -
tro - de jeg var skud - fri - naa, gaa væk! Gar - ne - rin - gen paa Skør - tet sér jeg
bli'r en ca - sus mix com - po - si tus - sæt, Du i - gen be gyn - der paa at
ta' paa Kon - ge bre - vet en Klat Lak - men Død og Pi - ne! naar vi først er

fred - se, som Ung - karl har man al - tid me - re Sjøv. Ja -
ba - re, saa stry - ger Fla - get, Sku - den faar en Læk. De
lør - ste og en - der med et sta - digt lil - le Blus. Den
hjem - me, jeg selv er hjem - me taa - ler in - gen Snak. Begge. Skøndt

ser Du jeg har im - mer Re - spekt for Fru - en tim - mer, naar ef - ter Kon - ge -
En - ker! aa, de En - ker! Naar mindst man paa det tæn - ker, saa gi'r de vo - res
Før - stel aa, for Fan - den tænk ba - re paa den An - den! det lil - le Pus hun
hen - des kvik - ke Væ - sen det stik - ker mig i Næ - sen - ja hun er selv en

brev de gaar paa Rov. *mf*
Ro et vold - somt Knæk.
spil - ler in - gen Puds.
lil - le bit - te Pris To - bak.